

35. Fatir

Källa: **Introduktion till Koranstudier**
Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

35. Fatir

Namn

Suran har fått namnet *Fatir* från det första ordet i den inledande versen, där ordet förekommer. Ett annat namn för suran är *Al-Mala'ikah*, eftersom även detta ord nämns i samma vers.

Uppenbarelse period

Den språkliga och stilistiska karaktären visar att suran sannolikt uppenbarades under den mellersta makkanska perioden, särskilt under den fas då motståndet mot Profeten hade blivit starkt och alla möjliga metoder användes för att försöka stoppa hans mission.

Ämnesinnehåll och tema

Suran riktar sig till Makkahs folk och deras ledare med en varning och en tillrättavisning för deras fientliga hållning gentemot Profetens budskap om *tawhid*. Tonen är både välvillig och undervisande, som om den sade:

”O dåraktiga människor, den väg som denna Profet kallar er till är till er egen fördel. Er vrede, era intriger och era planer att motarbeta honom skadar inte honom — de skadar er själva. Tänk efter över vad han säger: det finns inget fel i det. Han förkastar shirk, och om ni bara ser er omkring inser ni själva att shirk saknar all grund i skapelsen. Han kallar er till tawhid, och om ni använder ert förstånd kommer ni att förstå att det inte finns någon annan än Allah, universums Skapare, som besitter gudomliga egenskaper, makt och auktoritet.”

Profeten förklarar att människan inte är skapad för att leva ansvarslost, utan att hon kommer att hållas till svars inför sin Herre, och att det finns ett liv efter detta där varje människa kommer att möta följderna av sina handlingar. Om man bara tänker efter inser man att tvivel och förvåning inför detta är helt grundlösa. Livets ständiga kretslopp — skapelse och åter-skapelse — sker inför våra ögon dag och natt. Hur skulle då människans återuppståndelse vara omöjlig för Den som skapade henne ur en obetydlig droppe?

Människans eget förnuft vittnar om att gott och ont inte kan vara lika. Därför uppmanas de att själva avgöra vad som är rimligt: ska det goda och det onda sluta på samma sätt, försvinna i stoftet utan skillnad? Eller är det inte mer rimligt att det goda belönas och det onda straffas? Om de vägrar erkänna dessa klara och förnuftiga sanningar, och fortsätter hålla fast vid sina falska gudar och leva ansvarslost, kommer Profeten inte att förlora något — det är de själva som kommer att bära konsekvenserna. Profetens enda uppgift är att klargöra sanningen, och det har han gjort.

I detta sammanhang tröstas Profeten gång på gång:

”När du fullgör din uppgift att förmedla budskapet bär du inget ansvar för dem som envist håller fast vid villfarelsen och vägrar följa den rätta vägen.”

Han tröstas också med orden:

”Sörj inte över dem som inte vill tro, och låt inte tanken på hur du ska leda dem till sanningen tära på dig. Rikta istället din uppmärksamhet mot dem som är villiga att lyssna.”

De troende får samtidigt goda nyheter för att stärka deras hjärtan, uppmuntra dem och hjälpa dem att stå fasta på sanningens väg med full tillit till Allahs löften.

KORANEN & SUNNAH

[KAPITEL 35](#)

[«34. Saba'](#)

[36. Ya Sin»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)